

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 89/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., T., vo veci namietaného porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 141/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júla 2008 doručená sťažnosť M. S., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 141/06 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplynulo: *„Domáham sa..., aby Ústavný súd SR v zmysle platných zásad Ústavy SR prešetril moju sťažnosť vo veci neodôvodnených prietáhov v mojej veci, ako odporcu na Okresnom súde v Trnave číslo konania 31C 141/06*

a vydal nález o porušení môjho práva na prejednanie tejto mojej veci v primeranom čase a pred zákonným sudcom. ...

V tomto konaní navrhovateľ – S. v T. žiada odo mňa zaplatiť údajný nedoplatok do fondu údržby a opráv.

Návrh na vydanie platobného rozkazu v predmetnej veci je v priamom rozpore so Zmluvou o výkone správy, ako i Zákona č. 469/2005, ktoré jednoznačne stanovujú majiteľom bytov platiť do fondu údržby a opráv platby podľa % podielu na spoluvlastníctve objektu.

Navrhovateľ však položku za upratovanie protizákonne presunul z oddielu služieb do fondu údržby a opráv a rozhodol sa všetkým bytom stanoviť jednotný poplatok 61.- Sk/mes na každý byt rovnako.

Je to nielen porušenie ustanovení Zmluvy o správcovskej činnosti a porušenie horeuvedeného Zákona ktorý toto taxatívne rozporuje, ale i neoprávnené presunutie tejto položky z položky služieb do položky Fondu údržby a opráv.

Upratovanie v tejto položke nemá čo robiť, lebo nesúvisí s fondom údržby a opráv a preto som tento stav rozporoval vo svojej reklamácii vyúčtovania. Navrhovateľ túto reklamáciu ignoroval, ignoroval i stav veci a miesto riešenia situácie podal Návrh na vydanie platobného rozkazu. Je to jednoducho jeho spôsob komunikácie s majiteľmi bytov, ktorí ho platia za správčovskú činnosť. ... “

Sťažovateľ v ďalšej časti svojho podania uviedol prehľad úkonov, ktoré boli v danej veci vykonané, a dodal:

„Od podania Návrhu na vydanie platobného rozkazu uplynie doba 864 dní!! Od vydania Platobného rozkazu Okresným súdom uplynie doba 769 dní!!! Od podania odporu proti Platobnému rozkazu uplynie doba 728 dní!!

Počas týchto dní ma navrhovateľ neustále bombarduje upomienkami k zaplateniu spornej sumy, ako keby neprebiehalo súdne konanie vo veci.

Bojím sa, že má tak trochu pravdu, lebo súdne konanie skutočne stagnuje.

Som veľmi ťažko chorý a mám len jednu obavu, že sa pri svojom veku 74 rokov a pri svojom zdravotnom stave spravodlivého konania už asi nedožijem.

K sťažnosti pripájam i písomné doklady, ktoré dokazujú, že písomne na tento stav veci upozornil a žiadal Okresný súd v Trnave o urýchlenie konania vo veci.

Som toho názoru, že keby bol súd prijal iba kvalifikovaný, odôvodnený návrh, s podkladom preskúmateľného rozhodnutia o vyúčtovaniach záloh nájomného za užívame bytu, mohol súd rozhodnúť správne v zmysle zákona už na prvom pojednávaní. ...

Žiadam..., aby mi bol ustanovený právny zástupca - advokát na moje zastúpenie pred ÚS SR, vzhľadom na moje majetkové a sociálne pomery, lebo na advokáta mi nezostávajú žiadne finančné prostriedky.

Som starý, ťažko chorý dôchodca, ktorý len bráni svoje Ústavou SR dané práva a domáha sa spravodlivosti, ktorá mu je odopieraná.

Môj dôchodok je 7805.- Sk, čo predstavuje žobračenkú v starobe pri dnešných skutočných životných a u mojej osobe hlavne zdravotných nákladoch.

Domáham sa primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 40.000 Sk za neúmerné prietahy v konaní Okresného súdu, ktorý má podstatný podiel na nekonaní v predmetnej veci, čo potvrdzuje fakt, že za 864 dní od podania do dnešného dňa nebolo vo veci ani prvé konanie !!

Domáham sa tejto sumy i z dôvodu, že nie mojím zavinením, som označovaný za neplatiča, čo znižuje mojej osobe vážnosť na verejnosti a som vystavený atakom zo strany navrhovateľa, ktorý pri nezačatom súdnom konaní - stále ma i na schôdzach majiteľom bytov psychicky vydiera a hanlivo sa o mojej osobe vyjadruje, čo by pri urýchlenom konaní nevzniklo, nakoľko som presvedčený, že toto konanie sa skončí v môj prospech a zákon č. 469/2005 to jasne a taxatívne v jednom jedinom paragrafe ustanovuje. ...

Domáham sa, aby Ústavný súd vydal nález o porušení môjho práva na spravodlivé prejednanie mojich vecí v primeranom čase, pred zákonným sudcom a určil Okresnému súdu v Trnave, vec urgentne spoľahlivo zistiť a rozhodnúť podľa zákona.

Podľa nezaručených informácii v danom mojom prípade, resp prípadoch ide o porušenie DOHOVORU S EURÓPSKYM SÚDOM, čl. 6 - Právo na spravodlivé súdne konanie, čl. 13 - Právo na účinný opravný prostriedok.

Vyhlasujem, že jediným mojím majetkom je garsónka, v ktorej bývam a čestne prehlasujem, že i na tú mi musela finančne vydolovať moja sestra S. K. s manželom, nakoľko ja osobne som na jej zakúpenie nemal dosť finančných prostriedkov.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody,

reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

1. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 C 141/06.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“ osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie vecí v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Z prehľadu procesných úkonov, ktoré vyplývajú zo samotnej sťažnosti, je zrejmé, že konanie sa začalo na okresnom súde návrhom S. v T. (ďalej len „navrhovateľka“), ktorá sa domáhala 4. augusta 2006 vydania platobného rozkazu proti sťažovateľovi z titulu nedoplatku do fondu údržby a opráv. Okresný súd vydal platobný rozkaz 7. novembra 2006. Sťažovateľ podal proti tomuto platobnému rozkazu 18. decembra 2006 odpor. Uznesením z 5. februára 2007 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdnych poplatkov v sume 500 Sk. Dňa 22. februára 2007 podal sťažovateľ proti uvedenému uzneseniu opravný prostriedok. Okresný súd zaslal sťažovateľovi 5. septembra 2007 tlačivo - potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, aby mohol rozhodnúť o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. Sťažovateľ vrátil vyplnené tlačivo okresnému súdu 9. októbra 2007 a v ten istý deň podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní. Okresný súd uznesením z 27. novembra 2007 zamietol žiadosť sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov. Sťažovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu 11. decembra 2007 odvolanie. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“)

30. mája 2008 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil. Uvedené uznesenie krajského súdu spolu so súvisiacim spisom bolo okresnému súdu vrátené 30. júna 2008. Dňa 11. septembra 2008 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie okresného súdu, z ktorého vyplynulo, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na 16. december 2008.

Z uvedených skutočností vyplýva, že postup okresného súdu nebol v napadnutom konaní vždy bez prietáhov (najmä obdobie od 22. februára 2007 do 5. septembra 2007), pričom k predĺženiu napadnutého konania podstatne prispela aj potreba dokladovania osobných, majetkových a zárobkových pomerov sťažovateľa vzhľadom na jeho žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu v napadnutom konaní.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Postup okresného súdu v danej veci sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto

podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd nad rámec uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe všeobecného súdu dochádzalo k prietahom v konaní, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby opätovne podal sťažnosť pre porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy.

2. Sťažovateľ namietal aj porušenie svojho práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru. Ústavný súd konštatuje, že zo skutočností, ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, nevyplýva žiadna možnosť porušenia uvedeného práva, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a sťažovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o porušení jeho označeného práva, preto bolo potrebné sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2009